

Az Úr Istent magasztalom

Németi Ferenc, Tokaj várkapitánya

1. Az Úr Is - tent ma-gasz - ta - lom, jó - vol - tá - ról em - lé - ke - zem,
min - dig Hoz - zá fo - lya - mo - dom, mert meg-hall - gat, azt jól tu - dom.

2. Számptalan kínokban valék, bűneimért kit érdemlék:
de ismét megkönnyebbülék, mihelyt vigasztalást hallék.
3. Elterjesztvén kezeimet, kiáltottam Istenemet,
csak bé sem hunytam szememet; nem leltem sehol helyemet.
4. Magamban én dolgaimeól, elébbeni életemről,
nagy kedves nyájasságomról: gondolkodtam énekimről.
5. Nagy erősen, igaz hittel, magam Isten beszédével,
kegyelmes ígéretével, bátorítám Szentlelkével.
6. Csuda irgalmasságodat, hiszem, Uram, hatalmadat,
onnan vészen bizodalmat, én lelkem minden oltalmat.
7. Kezeidnek karjaiban, élet, halál birtokodban,
megmutatád, hogy markodban, vagyon minden oltalmadban.
8. Erős vitéz mint népeit, az ember ő két szemeit,
mint jó pásztor ő juhait: úgy oltalmazza híveit.
9. A híveknek számuk vagyon, nevük nála írva vagyon,
hajuk szála számon vagyon: rájuk gondja van oly nagyon.
10. Ne félj azért háborúdban, ó, én lelkem, nyavalyádban;
erős légy bizodalmadban, mert vagy Isten oltalmában.